

Svatba Beránkova

Úvod

Zkusme dnes začít malou anketkou: když se chystá svatba, potom která ze všech zúčastněných osob se musí nejvíc připravit? Kdo na to myslí ze všech nejvíc, kdo do toho vkládá nejvíc svého srdce?

Je to svědek? Je to organizátor oslavy, který připraví a dohlídí na vše, aby to dobře „klaplo“? Je to oddávající, který musí vždy připravit nový zajímavý proslov a dohlédnout na to, aby vše proběhlo podle zákona? Je to samotný ženich? Je to samotná nevěsta? Nebo to jsou rodiče nevěsty, kteří by to vše měli zaplatit?

Zkusme hlasovat: svědek, organizátor oslavy, oddávající, ženich, nevěsta, rodiče nevěsty?

Časem se k tomuto výsledku ještě vrátíme, ale už z pohledu jedné svatby popsané v Bibli. Mimochodem - všimli jste si, že svatební slavnost ohraničuje Bibli? Svatba Adama a Evy je vlastně prvním popsáním obřadu, a svatbou Beránkovou pak Bible také končí.

Právě na ni se dnes zaměříme.

Zjevení 19:1-10

Před 3 týdny jsme sledovali ten velkolepý okamžik, kdy se nesmírně početný zástup věřících schází ke slavnosti. Mohli jsme aspoň maličko zahlédnout něco z té úžasné chvíle, kdy všichni Ježíšovi věrní přicházejí ze všech stran, ze všech národností, lidé vši barvy pleti, a také z různých historických období přicházejí na místo, v jehož středu je mohutný Boží trůn, od něhož vychází a šíří se moc Boží slávy.

V tomto textu jsme se posunuli ještě dál. Tady se ten zástup raduje i z toho, že jsou - popř. zakrátko budou - poraženi všichni Boží nepřátelé.

Důvod radosti: poražený nepřítel

Mnozí z těch věrných, kteří přicházejí, za svého života trpěli díky působení Božích nepřátel: satana, šelmy, nevěstky. Nyní pro ně přichází čas konečného osvobození. Už si mohou vydechnout: „uf, už žádný útok, žádné protivenství, žádné pronásledování.“ Už žádné vypalování kostelů, věznění věřících nebo třeba zabavování jejich majetku. Nepřátelé jsou poraženi s konečnou platností.

Jaké povzbuzení musela přinést, a dodnes přináší, tato slova všem pronásledovaným křesťanům. A to byli už i Janovi vrstevníci - třeba ti, co museli utéct z Jeruzaléma, protože tam pro ně nebylo bezpečno. Podobně pak mohli být povzbuzeni všichni věrní v dobách různých diktátorských režimů. Dnes se pak na to konečné vysvobození hodně těší křesťané v muslimských zemích. Těší se, že nepřítel bude poražen a oni budou stát na vítězné straně okolo Božího trůnu.

Je to i o nás a i pro nás!

Ale i my: nesledujme toto vidění jen jako nezaujatí pozorovatelé! Vždyť my víme, a věříme, že mnozí budeme u toho. Že budeme toho součástí. Že tam jsme někde skryti v davu. Půjdeme v průvodu vstříc trůnu a vstříc té krásné závěrečné slavnosti. A vedle nás mnozí jiní. Tedy, berme to tak, že je to i o nás a i pro nás!

Pozvání na svatbu

Součástí příprav asi na každou svatbu je zvažování zúčastněných, koho chceme pozvat. Snoubenci zvažují, zda chtějí mít spíše komornější prostředí jen s několika nejbližšími, nebo naopak svatbu velkolepou, co se týče počtu hostů. Pak do toho nejspíš promluví i rodiče a možnosti jejich rozpočtu.

Najdete zmínky o svatbách, na kterých bylo řádově tisíc lidí. Někde možná desetitisíce, ale je to NIC(!) ve srovnání s touto svatbou. Pán Bůh se totiž nemusí vůbec ohlížet na omezený rozpočet nebo malou kapacitu sálu. A tak jeho pozvánka míří úplně každému. Takže jich do dnes pomyslně rozeslal už možná nějakých 14 miliard.

Všichni jsou tedy pozváni. Je však zřejmé, že ne každý ale pozvání přijme. Je to malá škoda u svatby někoho z přátel či příbuzenstva. Je to ovšem věčná škoda v případě svatby Beránkovy. Věčná škoda.

Svatební oblečení

Tato svatba má kromě jiných ještě jednu výhodu. Nemusíte se starat o šaty. U našich svateb to někdy bývá tak, že dostaneme pozvání na svatbu a nejbližší další reakce je: „Nemám co na sebe.“ A musíme to nějak řešit.

V případě této svatby však tato starost odpadá. Svatební šaty poskytuje sám hostitel. A je potřeba je přijmout, nebránit se, protože s vlastním ošacením neuspějete. Možná si vzpomenete na Ježíšovo podobenství v Matoušově evangeliu, kde na takovou svatbu dorazil člověk, který měl jen vlastní oblečení, a jakmile si ho všimla stráž, byl chycen, svázan a vyveden ven.

Toto oblečení je vlastně jakousi „vstupenkou“ na svatbu. Jan ji v tomto vidění popisuje jako kment, tedy jako nejjemnější bílé lněné plátno používané především k bohoslužebným účelům.

Hned v dalším verši ale vidíme, že nejde o kus oděvu doslova, ale že tím kmentem jsou spravedlivé skutky svatých. Což by nahrávalo přesvědčení, že se na svatbu dostane člověk, který udělá dostatek dobrých skutků. Ale to není přesné vysvětlení. Už jsme si to připomínali minule: na svatbu se dostane člověk, který věří a který vydal svůj život Ježíši a díky tomu potom následně dělal dobré věci. Tedy dobré skutky bez víry neotvírají cestu na svatbu, ale osobní víra, znovuzrození a dobré skutky jako jejich důsledek potom ano.

Také stojí za to si položit otázku, proč zrovna svatba? Proč ne jiný slavnostní obřad? ... Mnohé se v tom skrývá.

Zásnuby

Třeba to, že zkušenosti setkání s Ježíšem během našeho pozemského života můžeme přirovnat k zásnubám. A to nejen proto, že to někoho napadlo, ale proto, že o tom píše i Pavel v 2. Kor. 11: „Vždyť vás žárlivě střežím Boží

žárlivostí; zasnoubil jsem vás jedinému muži, abych vás jako čistou pannu odevzdal Kristu.“

To, jak prožíváme setkání s Bohem tady na zemi, můžeme tedy připodobnit zasnubám, jako příslibu něčeho plnohodnotnějšího a komplexnějšího v budoucnosti. A to nám připomíná další biblický termín, a tím je

Smlouva

Dnes se sice stále dokonce více uzavírají tzv. předmanželské smlouvy, ale i bez nich je svatební obřad formou uzavření smlouvy. A pomocí smlouvy nám i Bible ukazuje na vztah mezi Pánem Bohem a člověkem. Její často opakovanou součástí je formulace: „vy jste mým lidem a já jsem vaším Bohem.“ Poprvé to slyší vyvolený národ na cestě z Egypta, potom ještě častokrát a opakovaně, aby se při výhledu na věčnou slavnost stal obsah této smlouvy blízkou realitou - Zj 21:7.

Zjevení 21:1-9

Tento oddíl nám ještě podrobněji přibližuje a popisuje finále lidských dějin. Bude to nové nebe a nová země. Tedy to, co očekávali už Izraelci, protože jde o velmi podobná slova a slovní spojení, jakými popisoval poslední dny prorok Izajáš.

Už není potřeba chrám, protože (viz v. 22) jeho chrámem je Pán Bůh všemohoucí a Beránek.

V té nové zemi není potřeba ani pouličního osvětlení (viz 22:5) protože Pán Bůh je zdrojem světla, které ozáří a prozáří vše okolo.

A konečným určením nebo poslední rolí, jakou Boží lid dostává je „nevěsta, choť Beránkova“.

A opět jedno porovnání: některé dívky možná sní o tom, že se jejich manželem stane někdo významný. Stát se třeba manželkou prince může být vysněnou metou. Pokud vím, tak princ Harry je ještě volný. Ale i když se některá dívka nakonec stane jeho manželkou, a tak se stane členkou královské rodiny, opět je to jen velmi málo ve srovnání s tím, že my, církve, a její členové jsme nevěstou Krále králů a Pána pánů. Náš ženich je ten vůbec největší, nejvýznamnější, nejznámější a také nejmocnější.

Čas příprav

A teď, dnes, tento týden žijeme v době příprav. Možná by bylo správné říci, že v době poměrně intenzivních příprav. Zase jedna změna: pozemští snoubenci začínají tím, že se domluví na termínu svatby, a podle toho postupují v přípravách podle toho, co je zrovna potřeba.

V případě této svatby datum nikdo nezná. Tedy jeden vlastně ano - hostitel. Ten jediný zná den i hodinu, ale ani ženich přesně neví, kdy to bude.

Což od nevěsty vyžaduje větší míru připravenosti a pohotovosti. Z toho, co nám Bible o čase začátku slavnosti říká, jsem plně přesvědčen, že je lépe být připraven raději o dost dříve, než o jedinou minutu později. Vzpomeňme si na družičky. Pět jich bylo připravených a dalších pět ten rozhodující moment promeškalo.

Budme proto vděčni za každý den, který k přípravě dostáváme. A pokusme se ho využít tak, jako by na jeho prožití naše příprava na svatbu doslova visela. Ať už nakupujeme nebo prodáváme, jdeme k volbám nebo zapínáme počítač. Tím vším můžeme prokázat míru své připravenosti.

Nakonec se zaměříme ještě na:

Skupinovou identitu nevěsty

Bible o ní píše, že je krásná, čistá, připravená pro svého ženicha. Když se však podíváme do dnešní církve, s velkým „C“, vidíme stejný obraz? Je skutečně krásná, čistá, připravená pro ženicha?

Možná nás velmi oslovuje vidina toho, že na té svatbě budeme s křesťany ze všech národností: s Afričany, Indy, Haiťany. Možná nás oslovuje, že na té svatbě budeme s mnoha historickými osobnostmi: apoštolem Pavlem, Janem Husem, Billy Grahamem. Ale oslovuje nás stejně i vidina toho, že tam budeme s bratry a sestrami, vedle nichž neděli co neděli usedáme do lavic. Nebo dokonce i s těmi z té „divné“ denominace?

Jako nevěsta budeme na svatební slavnosti vystupovat společně. Každý sám za sebe jsme se připojili, ale do věčnosti přicházíme se skupinou identitou. S těmi, u kterých se na to těšíme, ale i s těmi, u kterých to pro nás možná nebude tak snadné.

Floyd McClung toto napětí popisuje na jednom teoretickém příběhu - a možná jste ho někteří ode mne už slyšeli. Představte si, do jakých rozpaků byste se dostali, kdybyste byli v soudný den přede všemi vyvoláni společně s tou osobou, které jste se na zemi dlouhodobě vyhýbali. Přede všemi, kteří budou shromážděni okolo trůnu, by se Ježíš zeptal: „Proč jste s tím vy dva něco neudělali? Běžte tam do té místnosti napravo a nevracejte se, dokud tu věc jednou provždy nevyřešíte!“

Milovat lidi, kteří nám nejsou sympatičtí, je jednou z nejtěžších výzev v křesťanském životě. Pán Bůh nás však chce mít všechny na svatbě vedle sebe. Proto také péče o vztahy bezpochyby patří k důležité části naší přípravy na hostinu.

Závěr

Ukázalo se, že při našich pozemských svatbách je právě nevěsta - mezi všemi, kdo se na svatbu chystají - tou osobou, která to bere nejvíc vážně, a její příprava je nejpečlivější.

Vezměme si to jako dobrý příklad pro sebe - abychom také jak součást nevěsty, jež bude hrát hlavní roli na poslední svatební hostině - byli na tuto svatbu velmi dobře připraveni.

Citát Malcolma Muggeridge, novináře který ve své knize popisuje své obrácení ve více než 60 letech věku: „Uvědomil jsem si, že největší katastrofa, která může na člověka dopadnout, je cítit se doma už tady na zemi.“